

РЕШЕНИЕ

№ 14307

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Вяра Русева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **877** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на П. А. В. от [населено място], Столична община, [жк], [жилищен адрес] действаща чрез адв. Ю. Л. Д., срещу разпоредбите на чл. 135 и чл. 136 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. В жалбата се твърди, че разпоредбите са нищожни, а в условията на евентуалност – унищожаеми. Конкретните съображения, чрез които се обосновава нищожност са, че чрез посочените норми Общинският съвет е уредил отношения, които са извън неговата материална компетентност, тъй като те са уредени чрез ЗДвП в чл. 187 и чл. 188, ал.1 от ЗДвП. Отделно от това се обосновава материална незаконосъобразност на текстовете, която се основава на твърдяно противоречие на нормите с актове от по-висока степен – ЗДвП, Конституцията и ЕКПЧ. По подробно изложени съображения се иска от съда да прогласи нищожността на разпоредбите или съответно да ги отмени. Жалбоподателката претендира разноси по делото. Редовно призована за откритото съдебно заседание не се явява, не се представлява.

Присъединилите се към оспорването П. З. и К. К. чрез пълномощници по делото, изразяват становище, че оспорените текстове са нищожни или най-малко незаконосъобразни. Претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Столичният общински съвет, чрез процесуален представител оспорва жалбите и моли съдът да ги отхвърли. Претендират се разноски по делото. Оспорва се основанието за присъждане на разноски в полза на страните, чиито пълномощници не се явяват в откритото съдебно заседание и се прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбите са основателни и посочените текстове следва да бъдат отменени.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема следното:

С решение № 332 по протокол № 48 от заседание, проведено на 19.05.2005г., столичният общински съвет (СОС) 42 гласа „за“ е приел Наредбата за организацията на движението на територията на Столична Община. Разпоредбите на чл. 136 и чл. 135 са приети с решение № 521 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г. за приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организацията на движението на територията на Столична Община. Хронологията на приемането на посочения подзаконов нормативен акт е следната:

С нарочен доклад на общинския съветник Р. Т. от 05.09.2013г. до СОС е предложено приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организацията на движението на територията на Столична Община. Докладът съдържа подробни мотиви за необходимостта от приемане на сочения нормативен акт. Докладът е разгледан на заседания на постоянната комисия по местното самоуправление и нормативна уредба, която на свое заседание от 18.09.2013г. го подкрепя с решение, подробно мотивирано в доклад до СОС. Становище по доклада на общинския съветник е взела и постоянната комисия по транспорт, транспортна инфраструктура и безопасност на движението. С нарочно решение е подкрепено направеното предложение, а в становището до СОС са изложени подробни мотиви за взетото решение. Решение № 521 на СОС по Протокол № 48 от 26.09.2013 г. за приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за организацията на движението на територията на Столична Община е взето с поименно гласуване със 35 гласа „за“, отразени в нарочен протокол от гласуването.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи: Производството по делото е допустимо. Оспорването е направено от страни с надлежна

процесуална легитимация. Не са налице отрицателните процесуални предпоставки по чл. 187, ал. 2 от АПК.

За да прецени законосъобразността на оспорените текстове на Наредбата съдът, взе предвид следното:

Оспорените разпоредби са приети с Наредба за изменение и допълнение на наредба за организация на движението на територията на Столична община – този акт има нормативен характер и е приет при действието на ЗНА в редакцията ДВ бр. 46 от 12.06.2007 г.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗНА, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. Компетентността на общинските съвети да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирано в чл. 8 ЗНА. Отделно от това чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА също съдържа генерално законово овластяване на Общинския съвет да приема наредби в изпълнение на правомощията си.

Законът за движение по пътищата урежда правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове – видно от разпоредбата на чл. 1 от ЗДвП. Ползването на пътищата е предмет на уредба на Закона за пътищата. Законът за пътищата съдържа изрична законова делегация на Общинските съвети да определят размерът на таксите за специално ползване на общинските пътища – чл. 18, ал. 3, т. 2, както и да определя с Наредба правомощията на кметовете по управлението на общинските пътища, възложено им с чл. 19 от Закона за пътищата – чл. 23 от ЗП.

При тази нормативна рамка съдът приема, че Столичният общински съвет е териториално и материално компетентен да приема правила относно организацията на движението на територията на Столична Община, доколкото тези правила не уреждат вече уредени отношения от акт от по-висока степен. Съдът намира, че формулировката на нормите на чл. 135 и чл. 136 и тяхното систематично място ограничава приложното им поле до нарушения по Наредбата, за разлика от текстовете на чл. 187 и чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, които се отнасят до административните нарушения по Закона за движение по пътищата. Двата нормативни акта уреждат различни

състави на административни нарушения. Затова оспорените текстове на Наредбата, макар и близки като съдържание с текстовете на чл. 187 и чл. 188, ал.1 от Закона за движение по пътищата не уреждат едни и същи обществени отношения. Цитираното решение № 9205 от 25.07.2024г. на ВАС по адм. д. № 331/2024г. няма тълкувателен характер, не е източник на право и не се споделя от настоящия съдебен състав по изложените по-горе съображения.

На следващо място съдът приема, че оспореният акт отговаря на изискванията за форма. Той обаче не е съобразен с действащите към момента на приемането му процедурни правила и конкретно с изискванията на чл. 26 на ЗНА (в редакцията ДВ бр. 46 от 2007г.). Основанията за този извод са следните: Нормата на чл. 79 от АПК урежда, че нормативните актове се изменят и допълват с изрична разпоредба на последващ нормативен акт. По силата на чл. 26, ал.1 и ал. 2 от Закона за нормативните актове, към който препраща чл. 79 във връзка с чл. 80 от АПК, изработването на проект за нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. Преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. По делото не се представиха доказателства, че това изискване е било спазено. Съдебната практика е постоянна и безусловна, че неспазването на императивната разпоредба на чл. 26 ЗНА, винаги е основание за отмяна нормативен административен акт, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което следва да бъде сторено и в този случай. Оспорените текстове на Наредбата са незаконосъобразни поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и следва да бъдат отменени без да се обсъжда тяхната материална законосъобразност.

Предвид изхода на делото следва да се поставят на обсъждане претенциите на жалбоподателя и присъединилите се към оспорването страни за разноси по делото. От страна на жалбоподателката са претендирани разноси, без да се уточнява размер. Представени са доказателства само за платените държавни такси - 10лв. за образуване на делото и 30лв. за публикацията в ДВ. Доказателства за направени разноси за адвокатско възнаграждение по делото не са представени. По изложените съображения съдът приема, че претенцията е основателна за сумата от 30лв.

Присъединилият се към оспорването П. 3. е представил доказателства за направени разноси в

размер на 10лв. за държавна такса и 1500лв. за адвокатско възнаграждение. Присъединилият се към оспорването К. К. представя доказателства за направени разноси в размер на 10лв. за държавна такса и 800лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът намира, предвид обстоятелството, че делото е приключило в едно заседание и не се отличава с фактическа сложност, отговорността на ответника за адвокатското възнаграждение на всяка от страните за адвокатско възнаграждение следва да се ограничи до 800лв. Съответно Столична Община следва бъде осъдена да плати 810 лв. на П. З. и 810 лв. на К. К..

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл. 135 и чл. 136 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, приети с решение № 521 на СОС по Протокол № 48 от 26.09.2013 г.

ОСЪЖДА Столична община да плати на П. А. В. от [населено място], Столична община, [жк], [жилищен адрес] разноси по делото 30лв. за платените държавни такси.

ОСЪЖДА Столична община да плати на П. Т. З. с ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 810лв., от които 10лв. за държавна такса и 800лв. за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична община да плати на К. Д. К. с ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 810лв., от които 10лв. за държавна такса и 800лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.